

РЕШЕНИЕ

№ 7176

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 05.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **4002** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.233 и сл. от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. Б. Д. срещу Заповед рег. № 361/05.05.2011г. на началник сектор „Охранителна Полиция” при 7РУП – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година.

Становища на страните:

Жалбоподателят излага аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт като твърди, че е несправедливо наказан, че не е извършил нарушение, за което му се налага наказание.

Ответникът – началник сектор „ОП” при 07 РУП – СДВР чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. оспорва жалбата. Изразява становище за липса на правен интерес, тъй като липсва валиден административен акт към момента на приключване на устните състезания по делото поради отмяната на обжалваната заповед.

Прокуратурата не изпраща представител.

Факти по делото:

Към настоящото производство са присъединени материалите по адм. дело № 3819/2011г. на Административен съд София – град (АССГ), I отделение, 3 състав. Делото е прекратено с Определение № 5395 от 04.10.2011г., влязло в сила на 22.10.2011г.

Страните в процеса не спорят, че С. Д. изпълнява държавна служба в МВР – към момента на издаване на оспорената заповед като служител в група „ООР“, сектор „ОП“ при 7РУП – СДВР.

На жалбоподателя първоначално със Заповед № 245 от 08.04.2011г. на началник група „ООР“ при 7РУП – СДВР е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. Наказанието е наложено на основание чл.224, ал.2, т.2 от ЗМВР, във връзка с чл.226, ал.1, т.3 от ППЗМВР. В мотивите си административният орган посочва, че С. Д. на 06.04.2011г. е нарушил чл.47, ал.6 от Инструкция Из – 2295/2006г. за ППД в МВР. Въпросната разпоредба гласи, че полицейските инспектори от щатно обособените звена за ППД предприемат мерки за отстраняване на констатирани пропуски и предприемат мерки за отстраняване на констатирани пропуски и нарушения от подчинения им състав, за което докладват по установения служебен ред.

Впоследствие е извършена проверка по пр.вх. № 16295/07.04.2011г. и е изготвена справка на началника на 01 Сектор „ОКОД“ при ООП – СДВР. Във връзка с посочената проверка е направено предложение от 03.05.2011г. на началник група „Човешки ресурси“ при 7РУП – СДВР. В него се предлага да бъде отменена влязлата в сила Заповед № 245 от 08.04.2011г. и да бъде наложено ново дисциплинарно наказание, съобразено със законовите норми.

Със Заповед № 357 от 05.05.2011г. на началник сектор „ОП“ при 7РУП – СДВР е отменена заповед № 245/08.04.2011г. като неправомерно наложена от началник група „ООР“ на сектор „ОП“ при 7РУП – СДВР. Посочва се, че деянието на С. Д. представлява „сериозно нарушение“, което е установено от справка с рег. № я – 16295/07.04.2011г.

С последваща заповед № 361 от същата дата – 05.05.2011г. на началник сектор „ОП“ при 7РУП – СДВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година. Наказанието е наложено на основание чл.224, ал.21, т.2 от ЗМВР, във връзка с чл.227, ал.1, т.6 от ППЗМВР. В мотивите си административният орган посочва, че С. Д. е нарушил чл.47, ал.1 от Инструкция Из – 2295/2006г на ППД в МВР, която гласи, че полицейските инспектори от щатно обособените звена за ППД ръководят и контролират непосредствено подготовката и изпълнението на ППД от нарядите. Именно тази заповед е предмет на настоящото производство.

На 05.05.2011г. е изготвен Протокол за отказ на служител да получи заповед за наложено дисциплинарно наказание с рег. № 9922 от 13.05.2011г. Протоколът е подписан от началник сектор „ОП“ при 7РУП – СДВР и след отказа на жалбоподателя да получи Заповед № 361, на основание чл.232, ал.2 от ЗМВР тя е обявена в присъствието на двама служители на 7РУП – СДВР, които удостоверяват отказа с подписите си.

Със Заповед № 805 от 07.11.2011г. на началник сектор „ОП“ към 7РУП – СДВР е отменена предсрочно, обжалваната в настоящото производство Заповед № 361 от 05.05.2011г. Отмяната е на основание чл.255, ал.1 от ППЗМВР. Административният орган е счел, че наложеното дисциплинарно наказание със заповедта, предмет на процесния случай е постигнало целите си и от налагането му С. Д. изпълнявал стриктно служебните си задължения.

В преписката по делото се съдържа писмено обяснение, дадено от Д. пред началник група ООР във връзка с издаването на първата Заповед № 245.

По делото е представена и типова длъжностна характеристика за длъжността полицейски инспектор в звената „ОП” при ОДП на СДП.

Правни изводи на съда:

Заповедта е връчена на 05.05.2011г. при отказ, а жалбата подадена пред АССГ на 10.05.2011г., предвид което се явява подадена в срок и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и е процесуално допустима. Направеният извод за наличие на правен интерес следва от това, че за периода до отмяната ѝ обжалваната заповед е действала, било е налице наложеното наказание, а съгласно разпоредбата на чл.256, ал.1 от ППЗМВР в срока на изтърпяване на дисциплинарното наказание то се взема предвид при израстване в кариерата, при повишаване на професионалната квалификация и при определяне на допълнителните възнаграждения на наказания служител, т.е. дори и отменена предсрочно, обжалваната Заповед №361 е породила неблагоприятни последици за лицето, на което е наложена за срока, в който то е изтърпявало дисциплинарното си наказание.

При служебната проверка на законосъобразността на всички основания съдът намери, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, но в нарушение на предвидените от ЗМВР и ППЗМВР правила за провеждане на дисциплинарно производство и в противоречие с материалния закон. Съображенията за това са следните:

Съгласно на чл.247а от ППЗМВР предложения за отмяна на влязла в сила заповед за налагане на дисциплинарно наказание, издадена в нарушение на установените в ЗМВР и в правилника правила, която не е оспорена по административен и съдебен ред, могат да правят директорът на дирекция "Човешки ресурси" - за всички служители, и ръководителите на звената "Човешки ресурси" - за служителите в съответните структури на МВР.

По същество така регламентираната правна възможност представлява предложение за възобновяване на административното производство по издаване на влязъл в сила административен акт, който не е обжалван по административен и съдебен ред по смисъла на чл.99 и сл. от АПК. И доколкото специалният закон не предвижда други правила за образуване и провеждане на производство във връзка с предложенията по чл.247а от ППЗМВР, то приложение следва да намерят общите правила на чл. 99 и сл. от АПК съгласно препращащата норма на чл.257 от ППЗМВР.

В конкретния случай по отношение на С. Д. е издаден административен акт за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 месеца за нарушение на чл.47, ал.6 от Инструкция Из-2295/2006г. за Патрулно-постовата дейност (ППД) на МВР, извършено на 06.04.2011г.

Тази заповед е отменена по предложение на началник група „Човешки ресурси” в 7РУП - СДВР с правно основание чл.247а от ППЗМВР и едновременно с това на служителя е наложено друго по вид дисциплинарно наказание за същото деяние, квалифицирано като неизпълнение на служебните задължения по друг текст от Инструкция Из-2295/2006г. за ППД на МВР-47, ал.1. Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е именно новият акт за налагане на дисциплинарно наказание.

По силата на чл.99, ал.1 от АПК компетентност за възобновяване на производството притежава непосредствено по – горестоящият административен орган. В конкретния случай първото дисциплинарно наказание е наложено от началник група ООР в РУП – СДВР. Съгласно т.17 и т.18 от раздел V от класификатора на длъжностите в МВР,

утвърден със Заповед № Із-3097 от 29.12.2010 г., в приложимата му по време редакция ДВ, бр.10 от 01.02.2011 г., в сила от 01.01.2011г. непосредствено по-горестоящата длъжност е началник сектор. На това основание издателят на оспорения административен акт притежава материална компетентност да възобновява производствата по издаване на влезли в сила актове на началник група в СДВР и съгласно чл.228, т.4 от ЗМВР – да налага дисциплинарни наказания от вида на процесното на служителите категория Д, каквато категория е притежавал и жалбоподателя. Видно от представеното удостоверение И. Т. Д. е изпълнявал длъжността началник сектор Охранителна полиция в 7РУП – СДВР към момента на издаване на атакувания акт.

В хода на възобновеното административно производство не е спазено императивното изискване на чл.229 от ЗМВР – преди налагане на новото дисциплинарно наказание от жалбоподателя не са поискани писмени обяснения във връзка с вмененото му ново нарушение по чл.47, ал.1 от Инструкция Із-2295/2006г. за ППД на МВР. Изисканите в първоначалното производство писмени обяснения касаят друго нарушение - на чл.47, ал.6 от цитираната инструкция, изразяващо се в неизпълнение на различно служебно задължение. Задължението по чл.229, ал.1 от ЗМВР е императивно и не е формално, то е възложено в тежест на всеки административен орган, който провежда дисциплинарно производство, поради което неспазването му в дисциплинарното производство води до незаконосъобразност на административния акт за налагане на дисциплинарно наказание. Само на това основание оспорената подлежи на отмяна.

Наред с това от събраните по делото доказателства не се установява, че извършеното от жалбоподателя деяние на 06.04.2011г. при наряда му представлява неизпълнение на служебните задължения по чл. 47, ал.1 от Инструкция Із-2295/2006г. за ППД на МВР. От една страна не са налице доказателства, че Д. е запознат с тази инструкция, за да се приеме, че изискванията за осъществяване на ППД, в това число и контрола върху подчинените, е част от служебните задължения на служителя, неизпълнението на които да обоснове ангажиране на дисциплинарното му отговорност. Данни, че ППД и регламентираните от инструкцията правила за осъществяването е част от служебните задължения на жалбоподателя не се съдържат и в представената по делото типова длъжността характеристика за длъжността му, с която служителят е запознат срещу подпис.

Освен това по делото не се установи вменяване на задължения на жалбоподателя във връзка с поведение, описано в заповедта, не са посочени конкретни нарушения разпоредби и задължения, които същият е бил длъжен да предприеме в посочената ситуация.

Съгласно чл.237, ал.1 от ППЗМВР в тежест на органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е да установи извършването на дисциплинарно нарушение. В процесния случай от страна ответника не са ангажират доказателства, че визираното в заповедта поведение на инспектор С. Д. представлява дисциплинарно нарушение по чл.227, ал.1, т.6 от ППЗМВР, за което се предвижда дисциплинарно наказание „порицание”, поради което не са налице и предвидените от закона материалноправни предпоставки за реализиране дисциплинарната му отговорност.

Следва да се отбележи и че дисциплинарнаказващият орган не е спазил правилата за мотивиране преценката си за определяне на наказанието по реда на чл.229, ал.2 от ЗМВР, което съставлява незаконосъобразност по чл.146, т.5 от АПК. Като е преценявал поведението на жалбоподателя, за да определи вида и размера на

дисциплинарното наказание, няма данни органът да е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В изброяването по тежест в чл. 226 ЗМВР на дисциплинарни наказания порицанието е на трета позиция – по-леки наказания са мъмрението и писменото предупреждение, с оглед на което изборът на конкретно наказание следва да е мотивиран. Определянето на това наказание и в посочения срок, не е мотивирано съобразно чл.229, ал.2 от ЗМВР. Дори и за конкретно наказаното нарушение да е предвидено точно определено наказание, то следва обсъждане на обстоятелствата по чл.229, ал.2 от закона, най-малкото за мотивиране продължителността на срока на това наказание - налагането му в максималния срок по чл.227, ал.2 от ЗМВР. Очевидно и самият орган не е бил наясно с това какво наказание съответства на твърдяното нарушение предвид противоречивото си процедиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя: първоначално е наложил едно наказание, по-леко, съответстващо на друго нарушение, впоследствие настоящото, което от своя страна също предсрочно е отменил, намирайки и че в изтеклия 6м. срок то е постигнало целите си.

С оглед на гореизложеното се налага краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени нарушения на дисциплинарната процедура, противоречие с материалния закон и целта на закона – основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК за неговата отмяна.

Разноски не са претендирани, поради което съдът не се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Б. Д. Заповед № 361 от 05.05.2011г., издадена от началник сектор „ОП” при 07 РУП – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 1 година.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)